

2010. november 23., kedd

25. kiemeli a KPK Szociális és Környezetvédelmi Bizottságának munkáját a gyermekmunkáról szóló jelentés vonatkozásában, és azon szándékát, hogy elemzéseket és vitákat szervezzen az AKCS-országok környezetvédelmével és társadalmi helyzetével kapcsolatban;
26. üdvözlöi továbbá a 2009-ben az éghajlatváltozásról elfogadott jelentéseket és állásfoglalásokat, amelyek lehetővé tették, hogy a KPK véleménye a koppenhágai csúcstalálkozón kifejezésre juthasson;
27. üdvözlöi, hogy a nem állami szereplők egyre nagyobb számban képviseltetik magukat a KPK ülésein, ahogyan azt a fent említett, a jelenlegi nemzetközi válságról szóló Part Moresby nyilatkozat elfogadásához vezető vita, illetve a gazdasági partnerek GPM-ekről szóló jelentése is mutatja, amelyet a ljubljani közös parlamenti közgyűlésen nyújtottak be;
28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az AKCS-Tanácsnak, a KPK Elnökségének, valamint Csehország és Angola kormányának és parlamentjének.

A stockholmi programot végrehajtó cselekvési terv polgári jogi, kereskedelmi jogi, családjogi és nemzetközi magánjogi szempontjai

P7_TA(2010)0426

Az Európai Parlament 2010. november 23-i állásfoglalása a stockholmi program végrehajtásáról szóló cselekvési terv polgári jogi, kereskedelmi jogi, családjogi és nemzetközi magánjogi aspektusairól (2010/2080(INI))

(2012/C 99 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 67. és 81. cikkére,
- tekintettel a Bizottság 2009. június 10-i „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában” című közleményére (COM(2009)0262), amely vázolja a Bizottságnak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos prioritásait 2010–2014-re vonatkozólag, továbbá a hágai program és cselekvési terv értékelésére (COM(2009)0263) és az ahhoz tartozó végrehajtási eredménytáblára (SEC(2009)0765), valamint a nemzeti parlamentek, a civil társadalom és az EU-ügynökségek és -szervek hozzájárulásaira,
- tekintettel a Tanács elnökségének „A stockholmi program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” (17024/09) című, 2009. december 2-i dokumentumára,
- tekintettel a stockholmi programról szóló, 2009. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a stockholmi program végrehajtásáról szóló cselekvési tervről szóló, 2010. április 20-i bizottsági közleményre (COM(2010)0171),
- tekintettel „Az igazságügyi képzésről – Stockholmi Program” című, 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 285 E., 2010.10.21., 12. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0242.

2010. november 23., kedd

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0252/2010),
- A. mivel a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörébe tartozik;
- B. mivel az EUMSZ. 67. cikke hangsúlyozza az eltérő jogrendszerek és jogi hagyományok, valamint a jogérvényesítés különböző lehetőségeinek tiszteletben tartását, amit elsősorban a kölcsönös elismerés alapelve mozdit elő; mivel ehhez kölcsönös bizalomra van szükség, és a kölcsönös bizalmat az eltérő jogi hagyományok és módszerek alaposabb ismerete erősíti;
- C. mivel a kormányok között létrejött nemzetközi magánjogi megállapodásokra építve, illetve ezeket bővítve, óriási előrelépés történt a polgári jog területén amióta az Unió a bel- és igazságügyi kérdésekben hatáskörre tett szert, illetve létrejött a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség; mivel a Bizottság most olyan nagyra törő tervet javasol, amely választ kínál a Parlament közelmúltban megfogalmazott számos követelésére;
- D. mivel látva ezt a nagyszabású tervet és az EU által e területen elért jelentős haladást, ideje egyet hátralepni és átgondolni, hogy mi is történik a polgári jog terén elsősorban tekintettel arra, hogy az egységes piacon jogaikat és szabadságjogaikat gyakorló polgárok és vállalkozások valódi érdekei alapján, stratégiával bíró és kevésbé felaprózott megközelítés kerüljön elfogadásra, valamint figyelembe véve a megosztott hatáskörbe tartozó területekre vonatkozó jogalkotás nehézségeit, amely területeken harmonizációra csak nagyon ritkán van lehetőség, és ahol az átfedéseket kerülni kell, valamint élesen eltérő jogi megközelítéseket és alkotmányos hagyományokat kell következetesen betartani és összeegyeztetni, de ugyanakkor az Unió e területtel kapcsolatos megközelítéséről is határozottabb fogalmat kell alkotni, hogy jobban megérthessük, mit is szeretnénk elérni és hogy egy átfogó terv részeként hogyan oldhatjuk meg leghatékonyabban az előttünk álló problémákat; mivel alapvető fontosságú elsősorban a már bevezetett intézkedések működőképességének biztosítására összpontosítani és megerősíteni az eddig elért haladást;
- E. mivel visszatekintve arra, hogy mit értünk el eddig a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben, először is a rohamos léptekkel fejlődő nemzetközi magánjogra vonatkozó szabályok harmonizációját kell megemlíteni; mivel a nemzetközi magánjog a lehető legjobb eszköz a különböző jogi rendszerek kölcsönös elismerésére és tiszteletben tartására, és mivel a közpolitikára vonatkozó záradékok jelentik a nemzeti alkotmányos követelmények utolsó védvonalát;
- F. mivel a következő lépés a harmonizáció és a szabályok egymáshoz közelítése olyan területeken – például fogyasztóvédelem –, ahol az egységesítés kifejezetten kívánatos, sőt elengedhetetlen, de a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség ezt csak korlátozott mértékben biztosítja;
- G. mivel az elkövetkezendő években az európai szerződésjog megalkotása a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség számára az egyik legfontosabb kezdeményezés lesz, amelynek következtében létrejöhet az úgy nevezett opcionális 28. polgári jogi rendszer, amely az egyes területekre vonatkozó jogi szabályozás hagyományos harmonizációjának alternatívája lehet;
- H. mivel, végezetül az eljárásjog területén léteznek önálló eszközök és fellépések; a határokon átnyúló viták rendezésének kulcsát több szempontból is az e területeken hozott intézkedések jelentik, mivel az anyagi jog harmonizációjától függetlenül a polgárok és vállalkozások általában a nemzeti eljárásjog támasztotta akadályokkal szembesülnek;

2010. november 23., kedd

- I. mivel az Unión belül egymás mellett létező különböző jogrendszerekre különleges adottságként kellene tekinteni, amelyekből a világ jogrendszerei merítettek ihletet; ugyanakkor, a jogrendszerek közötti eltérések nem akadályozhatják az európai jog fejlődését; mivel a jogrendszerek közötti egyértelmű és fogalmi eltérés önmagában véve nem okoz problémát; mivel, ugyanakkor, az állampolgárok számára ezen eltérésekből eredő hátrányos jogkövetkezményeket kezelni kell; mivel a szabályozói verseny fogalmát, vagy a konvergencia esetében az alulról építkező megközelítést kellene alkalmazni a különböző jogrendszerek közötti gazdasági és intellektuális kommunikáció ösztönzése révén; mivel a jogrendszereink közötti különbségek megértésére és kezelésére vonatkozó képességünk kizárólag az európai igazságügyi kultúrából fakadhat, amelyet a következőknek kell táplálniuk: az ismeretek megosztása és a kommunikáció, az összehasonlító jog tanulmányozása, továbbá az egyetemi szintű jogi oktatás, a bírák képzéseken való részvétele és a szakmai fejlődés – amint azt a Parlament 2010. június 17-i állásfoglalásában is kifejtette –, ideértve a nyelvi akadályok leküzdését is; mivel annak ellenére, hogy ehhez sok időre lesz szükség, már most mérlegelni és tervezni kell;
- J. mivel mindeközben fokozottabb párbeszéd és szakmai kapcsolattartás ösztönzését és előmozdítását tartaná kívánatosnak európai szinten az oktatás, valamint a gyakorló ügyvédek, ügyfelek és a piac egészének szükségletei szerint meghatározandó programok terén szükséges változások elősegítésére; mivel a Bizottság közeljövőben közzéteendő, valamennyi jogi szakma európai képzésére vonatkozó cselekvési tervről szóló közleményének figyelembe kell vennie a tanítás különböző hagyományait és módszereit, illetve a különféle földrajzi és szakmai területen tevékenykedő gyakorló ügyvédek különböző igényeit is, miközben elősegíti a bevált gyakorlatok cseréjét;
- K. mivel alapvető fontosságú, hogy az európai igazságügyi kultúra kiépítéséből ne maradjanak ki a gyakorló ügyvédek; mivel, bár magától értetődő, hogy a szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamok és a nemzeti szakmai szervek felelnek továbbra is minden tagállamban a jogi szakemberek és ügyfelek igényeinek leginkább megfelelő képzések meghatározásáért, valamint hogy ezen igényeket a legjobban a nemzeti szakmai szervek tudják felismerni, mivel közelebb vannak a gyakorló ügyvédekhez és ahhoz a piachoz, amelyen az ügyvédek működnek, illetve e szervek európai szinten is kulcsszerepet játszanak; mivel elengedhetetlen a meglévő szervezetek, különösen az egyetemek és a szakmai szervezetek bevonása és alapul vétele; mivel a jogi oktatás, az ügyvédképzés és az egyetemi tantervek alapos és átfogó felülvizsgálata szükséges; mivel komolyan mérlegelni kell, hogy az Unió hogyan segítheti ezt a leghatékonyabban és hogyan ösztönözheti az illetékes nemzeti hatóságokat a projektért való felelősségvállalásban;
- L. mivel ez jelenti Európa lényegét és a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség előtt álló kihívásokat, és nem úgy kell rá tekinteni, mint ami a valódi európai jogi kultúra fejlődésével és tanításával ellentétes;
- M. mivel a Lisszaboni Szerződés preambulumban kimondott szándék, „hogy megteremtik az Európa népei közötti mind szorosabb egység alapjait”, az Európai Unió, az uniós jogszabályok és az Unió polgárai közötti vélt vagy valós távolság csökkentését feltételezi;
- N. mivel az uniós jogszabályoknak a polgárok érdekeit kell szolgálniuk különösen a családjog és a családi állapot terén;
- O. mivel a Bizottság köteles meggyőződni arról, hogy a stockholmi cselekvési terv valóban tükrözi az egyes állampolgárok és vállalkozások, különösen a kis- és középvállalkozások Európa iránti fokozott igényeit (a mobilitás, a foglalkoztatási jogok, a vállalkozások igényei és az egyenlő esélyek terén), miközben előmozdítja a jobbiztonságot és a gyors és hatékony igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést;
- P. mivel e tekintetben folyamatosan növekvő figyelmet kell fordítani az igazságszolgáltatás működése és az igazságszolgáltatási rendszer egyszerűsítésére, és egyértelműbb és jobban hozzáférhető eljárásokat kell biztosítani, szem előtt tartva a költségtakarékosságot, különösen a jelenlegi gazdasági helyzetben;
- Q. mivel az elmúlt időszakban az országokon átnyúló vonatkozással bíró családjog igen kényes témájával kapcsolatos uniós kezdeményezések a részes felek autonómiájára helyezték a hangsúlyt, és ez – amennyiben nincsenek egyértelmű korlátozások – azzal a kockázattal jár, hogy megnyílik az ajtó a fórumok közötti válogatás elfogadhatatlan gyakorlata előtt,
1. elismerését fejezi ki a Bizottságnak a beterjesztett cselekvési terv miatt;

2010. november 23., kedd

2. mégis úgy véli, hogy megérett az idő arra, hogy elgondolkozzunk a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség jövőjéről, és felszólítja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen széles körű vitát, amelybe bevonja az összes érintettet különös tekintettel a bírókra és a gyakorló ügyvédekre;
3. felszólítja a Bizottságot, hogy utólagos hatásvizsgálat segítségével sürgősen tekintse át a polgári és a családjog területén már elfogadott intézkedéseket, értékelve azok hatékonyságát, és megállapítva, hogy a kitűzött célok elérése és az állampolgárok, a vállalatok és a gyakorló ügyvédek igényeinek kielégítése tekintetében milyen mértékben bizonyultak sikeresnek; úgy véli, hogy ugyanakkor egy, a nemzeti igazságügyi minisztériumokra, a jogi szakmára, a vállalati közösségre és a fogyasztói szervezetekre kiterjedő felmérést is kellene készíteni annak megállapítására, hogy a polgári ügyekben történő igazságügyi együttműködés terén mely területeken szükségesek és kívánatosak új intézkedések;
4. felszólítja a Bizottságot, hogy a Parlamenttel konzultálva, cselekedjen az igazságügyi képzésről szóló, 2010. június 17-i állásfoglalásának megfelelően;
5. újfólag hangsúlyozza, hogy elsősorban a jogi oktatáson és képzésen keresztül minden eszközt meg kell ragadni az európai igazságügyi kultúra fejlesztése érdekében;
6. javasolja, hogy a cselekvési tervben javasolt, az Erasmushoz hasonló csereprogramok mellett több olyan kezdeményezést is hozzanak létre, amelyek a nemzeti és európai bíróságok közötti vertikális és horizontális kommunikációt mozdítják elő; felhívja a figyelmet arra, hogy a Parlamentnek olyan tanulmányt kell megrendelnie, amely áttekintést nyújt igazságszolgáltatásban dolgozók részére szervezett nemzeti képzési programokról és iskolákról azzal a céllal, hogy meghatározzák a legjobb gyakorlatokat ebben az ágazatban;
7. megjegyzi, hogy a létező nemzeti képzési intézmények és hálózatok lehetnek a közös európai igazságügyi kultúra létrehozásának eszközei, mivel ezek állnak az uniós jogszabályok tagállamokbeli végrehajtásának „frontvonalában”, és közvetlen kapcsolatuk van a nemzeti bíróságokkal és igazságszolgáltatással, valamint alaposan ismerik a nemzeti jogi kultúrákat és szükségleteket;
8. úgy véli, hogy első lépésként olyan rendszeres fórumot kellene létrehozni, ahol olyan jogi területeken tevékenykedő bírók, amelyekben gyakoriak a határokon átnyúló ügyek (például tengerészet, kereskedelem, családjog és személyi sérülések) szenioritásuktól függetlenül folytathatnának eszmecserét a közelmúlt vitás jogi kérdéseiről és problémáiról ösztönözve az eszmecserét, a kapcsolatépítést, kommunikációs és együttműködési csatornákat építve, valamint erősítve egymás megértését és a kölcsönös bizalmat; úgy véli, hogy ehhez további támogatást nyújthat az egyetemek és gyakorló ügyvédek részvétele;
9. úgy véli, hogy a Bizottságnak támogatnia kellene az Európai Ügyvédi Kamarák és Jogi Társaságok Tanácsában (CCBE) az európai jogi szakmai szervek között folyó hatékony párbeszédet és kommunikációt; úgy véli, hogy ez alapjául szolgálhatna a szakmai szervek további, határokon átnyúló képzését biztosító kezdeményezéseknek, amelyek megvalósítása más európai felekkel, például az Európai Jogi Akadémiával (ERA) együttműködve történne;
10. nagyra értékeli, hogy a Bizottság bőkezűen támogatta az országokon átnyúló jogi képzéssel kapcsolatos projekteket a polgári jog területén, ám kifogásolja, hogy a támogatáshoz nagyon nehezen lehet hozzáférni, illetve hatékonyan felhasználni, főként a jelenlegi rendszer rugalmatlanságából eredően; ezen felül megjegyzi, hogy problémák merültek fel a társfinanszírozott képzési programok során felmerült költségek térítésekor, valamint azt, hogy ilyen programok szervezésénél ez, az érintett szakmai szervezet számára a Bizottság által előírt követelmények miatt, hatalmas összegek hosszú időszakra történő lekötését jelenti; kéri ezért a Bizottságot, hogy rugalmasabban és új szemszögből közelítsen e kérdéshez annak érdekében, hogy a forráshiányos szervezetek is részt vehessenek a képzési programokban;
11. megállapítja, hogy kirekesztő hatással bír az, hogy az uniós jogszabályokat különálló tantárgyként oktatják a jogi és bíróképzésben; ezért javasolja, hogy az oktatási és képzési tervek eleve terjedjenek ki az egyes területekre vonatkozó uniós jogszabályokra is; úgy véli, hogy az összehasonlító jognak az egyetemi tantervek kulcsfontosságú elemévé kellene válnia;

2010. november 23., kedd

12. figyelembe véve, hogy az oktatás és a képzés elsősorban a tagállamok hatáskörébe tartozik, felszólítja a Bizottságot, hogy e célok megvalósítása érdekében kezdeményezzen párbeszédet a jogi oktatásért felelős összes érintettel; javasolja, hogy hosszú távon az ügyvédektől követeljék meg legalább még egy uniós nyelv középfokú ismeretét; úgy véli, hogy e célt közvetlenül elő lehetne mozdítani, ha több támogatást biztosítanának és a diákokat arra ösztönöznék, hogy jogi tanulmányaik részeként ERASMUS-típusú programokban vegyenek részt;

13. szem előtt tartva a stockholmi programnak azon nagyratörő célját, hogy 2014 előtt az európai együttműködésben részt vevő bírák, ügyészek, bírósági alkalmazottak és egyéb szakemberek fele számára európai képzési rendszereket nyújtson, valamint figyelembe véve azon felhívását, hogy a már meglévő képzési intézményeket kell kiaknázni, rámutat arra, hogy az Európai Unió legfelsőbb bíróságai elnökei hálózata, a bírói tanácsok európai hálózata, az Európai Unió Államtanácsainak és Legfelső Közigazgatási Bíróságainak Szövetsége, és az európai legfőbb ügyészek Eurojustice hálózata, valamint a bírósági tisztviselők és a jogi szakemberek nagyban hozzájárulhatnak a bírói kar szakmai képzésének koordinálásához és a más tagállamok jogrendszerére irányuló kölcsönös megértés előmozdításához, valamint könnyebbé tehetnék a határokon átnyúló viták és problémák megoldását, ezért úgy véli, hogy tevékenységüket meg kell könnyíteni és elegendő finanszírozást kell számukra biztosítani; úgy véli továbbá, hogy ennek egy teljességében finanszírozott európai jogi képzés tervéhez kell vezetnie, amelyet a fent említett jogi hálózatokkal együttműködve alakítanak ki, elkerülve a programok és struktúrák szükségtelen párhuzamosságait, és amely az Európai Igazságügyi Képzési Hálózatból és az Európai Jogi Akadémiából álló Európai Igazságügyi Akadémia létrehozásához vezet;

14. úgy véli, hogy az uniós jogszabályok, de különösen a polgári és a családjog területén kialakítandó jogszabályok megalkotásakor a nemzeti és uniós bírának beleszólási lehetőséget kell biztosítani a javasolt intézkedések tisztán technikai jellegű szempontjai tekintetében annak érdekében, hogy a nemzeti bírák a jövőbeli jogszabályokat minimális nehézségek árán hajthassák végre, illetve alkalmazhassák; úgy véli, ez, elősegítheti a bírák közötti további kapcsolatépítést és ezáltal új kommunikációs csatornák alakulhatnak ki; pozitívan üdvözli a nemzeti bíraktól a jogalkotási eljárások folyamán kapott jelzéseket;

15. úgy véli, hogy a Bizottságnak elsőbbségben kellene részesítenie a nemzeti eljárásjog különbözőségei (pl. az elévülési időszakok eltérő hossza és a bíróságok külföldi joghoz való viszonya) okozta problémák megoldását; tekintettel a kérdés rendkívüli jelentőségére javasolja, hogy a Bizottságnak a polgári eljárásjogra vonatkozó jelenlegi uniós szabályozás határokon átnyúló működéséről szóló jelentése elkészítésének dátumát 2013-ról 2011 végére hozzák előre; sürgeti a Bizottságot, hogy adjon választ 2007. február 1-jei állásfoglalására⁽¹⁾ oly módon, hogy a személyi sérülésekkel és halálos balesetekkel kapcsolatos, határokon átnyúló vitáknál alkalmazandó közös elévülési időre mielőbb javaslatot terjeszt elő;

16. üdvözli a fogyasztók és a vállalkozások részére kialakítandó európai szerződésjog irányába tett előrelépések szakpolitikai választási lehetőségeiről szóló, 2010. július 1-jei zöld könyvet (COM(2010)0348), és támogatja a Bizottságnak a szerződő felek által önkéntesen alkalmazható európai szerződésjoggal kapcsolatos eszközre irányuló nagyratörő kezdeményezését;

17. hangsúlyozza a határokon átnyúló igazságszolgáltatás jelentőségét az olyan csalások és tisztességtelen üzleti gyakorlatok eseteinek megoldásában, amelyek egy tagállamból kiindulva egy másik tagállamban céloznak meg magánszemélyeket, nem kormányzati szervezeteket, illetve kis- és középvállalkozásokat;

18. felhívja a figyelmet a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködéséről szóló, 2009. március 10-i parlamenti állásfoglalásra⁽²⁾, és intézkedések megtételére sürgeti a Bizottságot a bizonyításfelvétel terén a tagállamok bíróságai közötti együttműködés javítására, valamint az 1206/2001/EK rendelet hatékonyságának növelésére, különösképpen a bíróságok és a gyakorló ügyvédek jobb tájékoztatásának biztosításával és az információs technológia, valamint a video-konferencia módszerének gyakoribb alkalmazásával; úgy véli, szükség lenne egy biztonságos e-mail küldő és fogadó rendszer kialakítására, és hogy az ilyen jellegű kérdésekkel az európai e-igazságügyi stratégiának kellene foglalkoznia;

⁽¹⁾ HL C 250 E., 2007.10.25., 99. o.

⁽²⁾ HL C 87 E., 2010.4.1., 21. o.

2010. november 23., kedd

19. üdvözlí, hogy a cselekvési terv az adósok vagyonának átláthatóságára vonatkozó ítéletek végrehajtásának hatékonyságát javító rendeletre, valamint a bankszámlaletiltásra vonatkozó, hasonló rendeletre irányuló jogalkotási kezdeményezést javasol; hangsúlyozza azonban mindkét javaslat kiegészítő jellegét, és azt, hogy ezeket minél hamarabb elő kell terjeszteni;
20. úgy véli, hogy a gazdasági visszaesés fényében egyre fontosabbá válnak az ilyen kezdeményezések;
21. felszólítja a Bizottságot, hogy mielőbb tegyen előrelépéseket e kezdeményezések tekintetében, különös figyelmet szentelve egy olyan önálló európai megoldás lehetőségére, hogy a határokon átnyúló ügyekben az eszközöket befagyasszák és/vagy nyilvánosságra hozzák;
22. hangsúlyozza, hogy e területnek fontos pénzügyi és a megítélést érintő következményei vannak; ennek megfelelően bátorítja az alternatív vitarendezési mechanizmusok megelőzés céljából történő igénybevitelét;
23. úgy véli, a jogi rendelkezések e jelentésben meghatározott módszerek általi megerősítése mindenképpen a gazdasági és szakmai kapcsolatok fejlődéséhez és megerősítéséhez vezet, hozzájárulva ezáltal a valódi egységes piac kialakításához;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az uniós jogszabályok (eljárási szempontból) egységesebb alkalmazására, összpontosítva az Unió hatásköreinek – így az adózás, a vám, a kereskedelem és a fogyasztóvédelem – területén alkalmazandó szabványosított szabályokra és közigazgatási eljárásokra, az EU Szerződésekben megállapított korlátozások függvényében, az egységes piac és a verseny szabadságának megfelelő működése érdekében;
25. kijelenti, hogy a stockholmi program célja a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása, amely garantálja a polgárok alapvető jogait, közöttük a vállalkozás szabadságához való jogot annak érdekében, hogy a gazdaság minden ágazatában kialakuljon a vállalkozói szellem;
26. határozottan támogatja a Bizottság olyan jogi szabályozás elfogadására irányuló célkitűzését, amely – különösen a kis- és középvállalkozások számára – csökkenti az üzleti és üzleti költségeket;
27. bátorítja a Bizottság és a tagállamok közös kezdeményezéseit, amelyek célja, hogy a felesleges bürokratikus formák megszüntetése révén érzékelhetően csökkenjenek az adminisztratív, pénzügyi és szabályozói terhek, így támogatva a kis- és középvállalkozások határokon átnyúló működését; üdvözlí a késedelmes fizetésről szóló irányelv közelgő felülvizsgálatát;
28. hangsúlyozza, hogy az egységes piac megfelelő működése erősíti a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés európai térségét, és hozzájárul a szociális piacgazdaság európai modelljének megerősítéséhez; elismeri továbbá, hogy a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés európai térségének létrehozása megerősíti majd az egységes piacot és különösen a fogyasztóvédelmet;
29. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 12. cikke – általános alkalmazású rendelkezésként – megerősíti, hogy a fogyasztóvédelmi következményeket figyelembe kell venni az uniós politikák és tevékenységek meghatározásakor és végrehajtásakor; hangsúlyozza a javaslat tárgyát képező, a fogyasztók jogairól szóló új irányelv, valamint a szervezett utazási formákról szóló irányelv, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv és a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló irányelv közeljövőben történő korszerűsítésének jelentőségét;
30. felhívja a Bizottságot, hogy mind jogalkotási, mind nem jogalkotási eszközök révén biztosítsa a legutóbb a 2010-es úgynevezett „digitális menetrendben” meghatározott e-kerkedelem előtt álló valamennyi akadály felszámolását; sürgeti, hogy találjanak gyors megoldást a fogyasztók on-line vásárlásaival kapcsolatos, határokon átnyúló kereskedelmi problémákra, különös tekintettel a kifizetésekre és a határon átnyúló szállításokra; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a fogyasztók és az üzleti világ bizalmát a határokon átnyúló e-kereskedelemben, többek között a számítástechnikai bűnözés és a hamisítás elleni küzdelem megerősítése révén; kéri egy uniós fogyasztói jogi charta kidolgozását az on-line szolgáltatások és az e-kerkedelem terén;

2010. november 23., kedd

31. ismételten kéri a Bizottságtól annak biztosítását, hogy az Európai Parlament a Lisszaboni Szerződés szövegének és szellemének tiszteletben tartása érdekében a tárgyalások minden fázisában teljes körű tájékoztatást kapjon az ACTA-val kapcsolatos fejleményekről, valamint azt, hogy szolgáljon további biztosítékokkal arra vonatkozólag, hogy az ACTA nem fogja módosítani a szellemi tulajdonjogok és az alapvető jogok érvényesítésével kapcsolatos uniós vívmányokat; kéri a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt azon harmadik országokkal, különösen a feltörekvő országokkal, amelyek nem vesznek részt az ACTA-ról szóló tárgyalásokon;

32. felhívja a figyelmet a nem uniós országokba irányuló/onnán induló kereskedelem jogi bizonytalanságával és azzal a kérdéssel összefüggő problémákra, hogy melyik állam bírósága illetékes egy adott vita rendezésében; megjegyzi, hogy bár igenis léteznek a nemzetközi magánjog elvei, gyakorlatba való átültetésük számos problémát vet fel elsősorban a fogyasztók és a kisvállalkozások számára, akik és amelyek gyakran nincsenek tisztában saját jogaikkal; emellett kiemeli a globalizáció következtében kialakuló, valamint az internetes tranzakciók fejlődéséből fakadó új jogi kihívásokat; hangsúlyozza a koherens megközelítés nemzetközi szinten történő elfogadásának szükségességét annak érdekében, hogy ez a helyzet ne érintse hátrányosan a fogyasztókat és a kisvállalkozásokat;

33. a nemzetközi magánjog által érintett társasági jog terén felhívja a Bizottság figyelmét a társaságok létesítő okirat szerinti székhelyének határokon átnyúló áthelyezéséről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó, 2009. március 10-i állásfoglalásra (2008/2196(INI)), a vállalati jog terén a közelmúltban megfigyelt fejleményekről és kilátásokról szóló, 2006. július 4-i állásfoglalásra, valamint az európai magánvállalatról és a társasági jogról szóló tizennegyedik irányelvről (a társaság székhelyének áthelyezése) szóló, 2007. október 25-i parlamenti állásfoglalásra és az Európai Bíróság ítéleteire a Daily Mail and General Trust, a Centros, az Überseering, az Inspire Art, a SERVIC Systems és a Cartesio ügyekben;

34. figyelembe veszi a Cartesio-ügyben hozott döntést, amely szerint – azon vállalatok egységes uniós jogi meghatározása hiányában, amelyek egyetlen olyan összekötő tényező alapján élvezik a letelepedés jogát, amely a nemzeti jogot határozza meg a vállalatra nézve alkalmazandó jognak – a kérdés, hogy az EUMSZ. 49. cikke alkalmazandó-e egy olyan vállalat esetében, mely a cikkben lefektetett alapvető szabadságjogra kíván támaszkodni, alapvető fontosságú, és az uniós jog jelenlegi állása alapján csak az alkalmazandó nemzeti jog alapján válaszolható meg; megjegyzi továbbá, hogy a vállalati jog területén a Szerződésben előírt, jogszabályokkal és intézkedésekkel megvalósított előrelépések még nem tisztázták a különböző tagállamok jogszabályaiban lévő különbségeket, és ennek megfelelően még nem törölték el ezeket a különbségeket; megjegyzi, hogy ez az uniós jogban lévő hézagokat bizonyítja; megismétli a joghézag felszámolására irányuló felhívását;

35. sürgeti a Bizottságot, hogy a Hágai Konferencián törekedjen minden lehetséges eszközzel a nemzetközi határozatokról szóló egyezmény tervének újjáélesztésére; úgy véli, a Bizottság a széleskörű konzultációkat kezdhet, és egyben tájékoztatja és bevonja a Parlamentet abba a kérdésbe, hogy a 44/2001/EK rendelet⁽¹⁾ rendelkezései visszaható hatásúak legyenek-e azért, hogy más országokat, különösképpen az Egyesült Államokat a tárgyalások újrafelvételére ösztönözzék; meggondolatlanak és elhamarkodottnak ítéli a szóban forgó rendelet visszaható hatásának mérlegelését mindaddig, amíg Hágában nem válik teljesen egyértelművé a tárgyalások újrafelvételére irányuló törekvések sikertelensége, illetve amíg a tanulmányokból és konzultációkból egyértelműen ki nem derül, hogy ez a lépés pozitív haszonnal és előnyökkel járhat az uniós polgárok, vállalkozások és a gyakorló ügyvédek számára;

36. felszólítja a jogi biztost annak biztosítására, hogy a jövőben a Parlament megfigyelője és az illetékes parlamenti bizottság számára rendszeresen kiadott nyilatkozatok által szorosabban bevonják a Parlamentet a Bizottság és a Tanács Hágai Konferencián folytatott tevékenységeibe; e tekintetben emlékezteti a Bizottságot a Frattini biztos által 2006 szeptemberében a Parlament előtt kifejtett intézményi kötelezettségekre, amelyek szerint a Bizottság teljes mértékben együttműködik a Parlamenttel a Hágai Konferencián végzett munkája során;

37. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy maradéktalanul lássa el feladatait a Hágai Konferencia munkája során; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a gyermekek védelméről szóló, 1996. október 19-i Hágai Egyezmény EU általi ratifikálásának biztosítására;

⁽¹⁾ A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 12., 2001.1.16., 1. o.).

2010. november 23., kedd

38. úgy határoz, hogy a Hágai Konferencia munkájával foglalkozó parlamentközi fórumot hoz létre; úgy véli, kizárólag példaként említve, hogy a Hágai Konferencia által hirdetett, a szerződéses kapcsolatban álló felek autonómiája világszerte olyan komoly következményekkel jár a kötelező érvényű jogszabályok elkerülése szempontjából, hogy az ügyet világszerte demokratikus fórumokon kell megvitatni és megvizsgálni;

39. megállapítja, hogy a Bizottság döntőbírói munkacsoportot állított fel; nem javasolja, hogy a Bizottság az Európai Parlament teljes bevonása mellett nyílt konzultációk nélkül bármilyen jogalkotási kezdeményezést elfogadjon ezen a területen; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az illetékes parlamenti bizottság egy képviselője meghívást kapjon az összes ilyen jellegű munkacsoportba, és úgy véli, az Európai Parlamentnek meg kellene adni a jogot arra, hogy a Bizottság kezdeményezői jogkörének csökkentése nélkül tagot, illetve tagokat jelöljön a munkacsoportokba a Parlament valódi képviseletének biztosítása érdekében;

40. hangsúlyozza, hogy a nemzeti közigazgatási szervek által kibocsátott hivatalos dokumentumok kölcsönös elismerésére van szükség; üdvözli a Bizottság azon törekvéseit, hogy feljogosítsa a polgárokat a szabad mozgás jogának gyakorlására, és határozottan támogatja az anyakönyvi okmányok joghatásainak kölcsönös elismerésére irányuló terveket; további erőfeszítéseket sürget a szabad mozgás jogát gyakorló állampolgárok előtti akadályok leküzdése érdekében, különös tekintettel az őket megillető társadalombiztosítási juttatásokra és a helyhatósági választásokon történő jogaik gyakorlására;

41. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányának és parlamentjének.